

M11

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Jarní číslo 2022

Školní časopis

Autorka obálky: Eliška Cholastová

Úvodník k dalšímu číslu!

tentokrát o životním prostředí a konci školního roku

To už je zase červen? Zdá se to jako před chvílí, co jsem v přípravném týdnu dorazila do školy a s obavami vyhlížela, co přinese deset měsíců školního roku tentokrát. Bude výuka probíhat normálně? Zvládneme překonat "distančku" z minulých let? A my všechno zvládli a brzy si všichni můžeme vychutnat odměnu v podobě letních prázdnin.

Ještě před tím Vám ale musím představit poslední číslo M11 tohoto školního roku. Jeho tématem je **životní prostředí**, ve kterém se nemusí nutně skrývat jen ochrana přírody. Místa kolem nás, herní prostředí, filmy, vtipy, literatura... to vše vás na nadcházejících stránkách čeká.

Děkuji všem, co se do tvorby časopisu zapojili!

Pěkné prázdniny!

Hana Hroudová

Krkonošský národní park

Krkonoše - ostrov tundry uprostřed Evropy - jsou unikátní mozaikou horských ekosystémů. Svahy hor osídlují horské lesy a louky, horní partie plochých hřebenů porůstá borovice kleč, alpské trávníky a rašelinná společenstva. Druhově bohaté jsou také karové oblasti, vzniklé působením ledovců v minulosti. Pro tuto výjimečnost a krajinnou hodnotu byly v roce 1963 vyhlášeny národním parkem.

Národní park = Přírodní zóna s cílem zachovat ucelené plochy a umožnit v nich nerušený průběh přírodních procesů. Přírodě blízká zóna s cílem dosažení stavu odpovídajícího přirozeným ekosystémům. Zóna soustředěné péče o přírodu s cílem zachování nebo postupného zlepšování stavu

TIPY NA VÝLET

v okolí Brna

DinoPark a ZOO PARK

DinoPark ukazuje desítky modelů dinosaurů v životní velikosti se zvuky a pohyby, 4D kino s panoramatickým filmem, pro starší děti a dospělé je visutá lanová dráha, kde se na park podíváte z výšky. Nechybí paleontologické hřiště a další atrakce pro děti. Do DinoParku vás ze ZooParku zdarma převezí silniční vláček DinoExpres. Jinak se tam není možné dostat.

Zdroj: www.navyletbrno.cz
Vybral pro vás Martin Pavloň

OBEC RAJNOCHOVICE - HOSTÝNSKÉ VRCHY

Obec Rajnochovice je turisticky vysoce atraktivním centrem Hostýnských vrchů. Nejvyšší vrcholy jsou třeba Kelčský Javorník a Čerňava.

Rajnochovice jsou oblastí klidu v srdci přírodního parku Hostýnské vrchy. Díky velkému podílu lesů je zdejší klima srovnatelné s rakouskými Alpami. V minulosti se zde nacházely klimatické lázně.

Autorky: Denisa Genšňáková a Charllote Nešporová

VTIPY!

tentokrát o životním prostředí

Dne 6. července 2022 dorazí do Kostnice pochod tvořený zástupci Zelených a Žít Brno. Omluví se zde místní radnici, že popel Jana Husa před 603 lety znečistil Rýn.

Jak v přírodě poznáte, kde je jih?
Podle orientace solárních elektráren.

Baví se dva o životním prostředí.
„Je to fakt, příroda pomalu odumírá.
Na zeměkouli už máme první mrtvé moře!“

Je 9 diplomatů a jeden aktivista v padajícím letadle. Tak popadnou padák a skočej. Jenomže padák unese jen 9 lidí a tak aktivista povídá: „Vím, že vás diplomatů je málo, tak se zachraňte a já se obětuji.“

A devět diplomatů mu zatleskalo...

Vy jíte tyčinky i s obalem?“

„No jistě, chráním životní prostředí.“

Muž se ptá správce parku: „Kdo rozdupal ten krásný trávník?“

„To víte, včera tady byla ekologická demonstrace.“

Výběr vtipů pro vás provedli Aleš Šváb, Denny Moravec a Matěj Steiner :)

FILMOVÝ TIP

TRAIN TO BUSANR

Rozvedený Seok Woo je workoholikem tělem i duší. Své malé dcery Soo-an si tak příliš neužije. Nyní má Soo-an narozeniny a za každou cenu si přeje navštívit maminku. Seok Woo souhlasí a společně se tak vydávají rychlovlakem ze Soulu do Busanu. Vlak je téměř připraven k odjezdu, jenže na poslední chvíli do něho naskočí nezdravě vypadající dívka. Stačí jedno kousnutí a následkem domino efektu během pár minut většina pasažérů zmutuje v krvežíznivé zombies. Pro ty zbývající právě začíná holý boj o přežití.

Zdroj: ČSFD

Vybrala pro vás Viki Semenjuková

REC ROOM

Rec room je společenská hra která je dostupná pro počítačové/mobilní/virtuální hráče.

Hra se skládá z mnoha vytvořených her, které vytvořili hráči. Ve hře lze komunikovat se hráči z celého světa, buď přes chat, nebo přes voice chat. Každý hráč může vytvořit svoji vlastní minihru.

Hra byla zpuštěna 1. června 2016 na platformě Microsoft Windows.

Autor: Dominik Jánoš

6 zajímavostí o Minecraftu

Minecraft je počítačová hra, která se odehrává v otevřeném světě.

Minecraf si můžete koupit za 650 Kč.

Minecraft Je jedna z nejhranějších her na světě.

Minecraft vynalezl autor jménem Marcus Persson.

Minecraft už existuje 11 let.

Minecraft hraje přes 200 milionů lidí.

V **Minecraftu** si můžete zahrát spoustu miniher.

Parlament v senátu

V pátek 1. dubna jeli žáci ze školního parlamentu do senátu v Praze, kde mluvili o projektu, který si připravili. Když přijeli do Prahy, šli ihned na metro neboli na podzemního krtka. V senátu pak přednášeli svůj projekt. Když všechny školy od prezentovali svůj projekt, porota šla vybrat ten nejlepší. Po půl hodině přišla porota vyhlásit nejlepší výsledky. Nejdřív se vyhlásilo hlasování všech škol, naše škola se umístila druhá a pak vyhlásila porota první tři místa. Bohužel v tomhle už jsme nevyhráli. Pak jsme zase jeli metrem na hlavní nádraží. Když jsme dojeli metrem, šli jsme na vlak. Cestou zpátky si ve vlaku si povídali s Belgičanem.

Zprávu podal: Kryštof Vrána

Literární příloha

Proměna

Petr Kopuleť

Nastalo obvyklé tiché ráno, les se probouzel z hlubokého spánku. Pěšinu zalila záře zbarvená do oranžového odstínu, jež pocházela ze Slunce. Silné paprsky procházející skrz koruny stromů probouzely vše, co měly na dosah. Jejich rozložení a tvar se odvíjely od velikosti mezer mezi listy. Ty je přizpůsobily do různě vypadajících tvarů. Jeden z takových paprsků našel cestu k dřevěnému srubu, v němž dřímal starý muž. Bohužel jej porost nedokázal řádně zbrzdit, tudíž přes okno svítil opravdu vydatně. A dostatečně na to, aby staříka probudil. Když pocítil, že ho cosi hřeje na tváři, donutil se vstát.

Zanedlouho celé obydlí provoněla příjemná vůně houbové polévky, linoucí se z velkého hrnce. Neočekávaně přilákala divokou zvěř. Starouška to neznepokojovalo, právě naopak. Byl rád za početnou společnost.

Zatímco zvířata nahlížela do kuchyně dřevěné chaloupky přes prosklené dveře, pán zasedl za stůl. Když se chystal pozvednout lžici, uslyšel jemné zaskřípání, podobné zvukům stěrky na skla, čistící okenní tabule. Porožhlédl se a periferně koutkem oka, zahlédl kopýtka laně, škrábající po již zmíněných prosklených dveřích.

Přistoupil k nim, otevřel. Laň popošla stranou, aby nenarušila scénérii, která se zjevila hned po jejím odstoupení.

Za jejími zády sténal jelen, nemohoucně ležel na zemi, zcela evidentně umíral. Dědeček se nad ním sklonil, poté poklekl. Nahmatal vhodné místo. Puls probíhal pomalu, jaksi těžkopádně, přerušovaně. V jednu chvíli se tep zastavil. Oči jelena zalily slzy, zornice se podivně zakalily. Ostatní živočichové vynořili hlavy ze skrýší, pouze laň dominantně postávala v epicentru události, společně se skleslým, zachmuřeným člověkem. Obecenstvo jim tím chtělo vytvořit osobní prostor. Proto se schovávalo za houštím do doby, než jelenova duše opustila tělo.

Pochmurné ticho narušil naježený vlk. Dával najevo své rozrušení. Ukazoval tlapou směrem po stezce. Následně se rozběhl a všichni, včetně stařečka ho následovali. Spojili se v jeden dlouhý konvoj. Hlasité kroky probudily další obyvatele háje. Jakmile došli na určené místo, kvůli němuž vlk způsobil rozruch, viděli zkázu. Jezero, které představovalo zásobárnu vody naprosto vyschlo. Na dně zbylo pouze vlhké bláto. Vše dávalo smysl, souvislosti utvářely jeden obraz. Jelen posel z nedostatku vody. Křehké stromy padaly a tříštily se jako porcelán. Okolí katastroficky pociťovalo účinky oteplování. Situace dosáhla kritického bodu. Dokonce samovolně vznikaly požáry. Jeden se k nim nebezpečně přiblížil.

„Pryč!“ zavelel lidský hlas. Uskupení se rozuteklo. Ale zakrátko je plameny nutily ustupovat. Volnou cestu poskytl medvěd. Dva „články“ ohně udupal. Měli prostor utíkat zpátky stezkou až k chatě.

Prchali, co jim síly stačily. Všech dvacet tvorů pod vedením tvora lidského. Postupně mizeli, protože už nemohli. Nehybná těla zachvátil červený ďábel. Tak stařec ohni přezdíval. Dva kilometry trasy zbývaly. Červený ďábel agresivně devastoval. Táhlý zástup čelil nejrůznějším popadaným překážkám. Nejčastěji ohořelým kmenům, keřům, klackům. Půl kilometru. Obrys chalupy se již vynořil. Ovšem s drobným doplňkem. Červeným ďáblem. Kompletně ji obklíčil.

Unavený stařec se zdál taktéž dočista vysílen. Skácel se. Vyplašení zvířecí přátelé si ničeho nevšimli a proto běželi dále. Pociťoval stupňující se teplo.

„Planeto, jménem lidstva ti vyjadřuji omluvu. Kvůli samolibému chování, nerespektování tvé očividné zranitelnosti, znečišťování prostředí jsme poničili přírodu, přeměnili ji na popel. Dříve vypadala jinak Teď nám vracíš úder. Konej, potrestej mě. Neboť jsme zhřešili proti tobě, svému domovu.“

Bez názvu

Anonymní autorka

Je krásné jarní poledne a Hugo jede autobusem z nákupu domů. Čte si svou oblíbenou knihu o ptácích a v batohu veze semínka, vločky a oříšky, aby na zahradě nakrmil své oblíbené ptáky. Když Hugo přijede domů, smíchá krmení a nasype ho do krmítka. Sedne si na zahradní židli a pozoruje, jak přilétají další a další ptáci.

Najednou se objeví veverka a začne krást oříšky. „Táhni!“ zakřičí Hugo, ale veverka se ani nepohne a krade dál. Hugo se rozzlobí a běží do sklepa pro pušku, namíří na veverku a střelí ji přímo do břicha. Výstřel byl tak hlasitý, že všichni ptáci odletěli.

Hugo se rozběhne k veverce, vezme ji ze země a odnese do kuchyně. Položí veverku na stůl těsně vedle vzkazu od jeho ženy: „Běž dnes na ryby, ať máme co k večeři. S láskou Květuška.“ Hugo si otráveně začne balit rybářské vybavení a vtom dostane nápad.

Hugo vytáhne ze skříně prkýnko, položí na něj veverku břichem nahoru a od krku až k nohám do ní vyřízne díru. Rozevře tělo a začne vytahovat střeva, játra a žaludek s plícemi. Vyhodí veverčiny orgány a vyndá plech. Pomaže plech olejem a dá na něj pár brambor ze zahrady. Nakonec vyřízne veverčino srdce a namočí ho do majonézy. Položí mezi brambory veverku a její majonézové srdce. Hugo přidá koření a zalije plech zbytkem oleje, dá ho do trouby a začne péct.

Mezitím se ve dveřích objeví Hugova manželka Květuše. Květuše, jako každý den, vstala ve čtyři ráno, aby dojela do práce, a teď se unavená vrátila domů. Květuše si odloží batoh a začne připravovat večeři. „Proč se tak usmíváš?“ zeptala se Květuše, „a kde jsou ty ryby?“ Hugo otevře troubu a vytáhne již upečenou veverku. Květuše se začne usmívat, dokud si nevšimne, co se nachází mezi bramborami. Vytáhne z šuplíku vidličku a nabodne veverčí srdce. Znechuceně si začne nabodnuté srdce prohlížet, a pak ho položí zpět k bramborám. Květuše se rozběhne do ložnice a zabouchne dveře. Huga napadlo, že si nejspíš Květuše šla obléct nějaké krásné šaty, když mají takovou unikátní večeři.

Hugo tedy začne večeři servírovat, nalije víno do sklenic, nachystá sváteční příbory a zapálí svíčky. Když ale Hugo otevře dveře ložnice, aby oznámil, že je večeře připravená, Květuše se rozběhne s plnou taškou oblečení a nakonec vyběhne ven z domu. Hugo jen z okna sleduje, jak Květuše ujíždí autobusem. Zklamaně si sedne ke stolu a začne jíst veverku. Po sněžení obou porcí jde na zahradu, ale ptáci se do krmítka nevrátili.

Hugo každým dnem marně čeká na návrat Květuše. Občas nad jeho zahradou proletí jeden nebo dva ptáci, ale nikdy se ani na chvíli nezastaví. Časem Hugovi dojde, že se Květuše ani ptáci už nikdy nevrátí. Všechno, co bylo pro Huga důležité, navždy zmizelo kvůli jedné veverce.

Hugo pomalu schází schody do sklepa a jedině, na co myslí, je veverka. Vezme do ruky pušku, kterou před tím veverku zabil, a namíří si ji k čelu. V tom ale Hugovi dojde, že se celý svět netočí jen kolem ptáků a Květuše. Hugo odhodí pušku, vyběhne schody a bez přemýšlení doběhne na zastávku a nastoupí do prvního autobusu, který přijede. Jakmile Hugo dojede do města, začne obcházet všechny restaurace a zjišťovat, jestli někde nemají volná místa.

Za týden má Hugo první pohovor a poté tolik dalších, že si má z čeho vybírat. Po pár dnech nastoupí do restaurace, která je známá svými neobvyklými jídly. Hugovy dovednosti všichni zaměstnanci ocení i přesto, že většinou improvizuje. Když Huga povýšili na hlavního kuchaře, rozhodne se jim uvařit veverčí specialitu, díky které se stal známý po celém světě. Dostával nabídky ze zahraničí a odstěhoval se do Paříže, což byl vždy jeho sen.

Hugo žil ten nejlepší život, jaký si dokázal představit, mezitímco ho nejspíš Květuše sledovala v televizi z bytu, ve kterém ani netekla teplá voda.

Výtvarná příloha

Barbora Janáčková

Max Výdub